

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CXLVIII. Decretum circa electiones Abbatum Congreg. Bavaricæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

num, & recessus Capitulum emendandi erunt. Et quidem circa pariformem introductionem Regularis Disciplinae, respiciendum in primis erit ad Sanctam Regulam, ubi satis expressum, & prospectum est, neque aliud fere desideratur, quam debita observantia, & executio.

Deinde sicuti ad S. Regulam declaratione aliqua, vel singulari studio opus videbitur, ad statuta aliarum supradictarum Congregationum recurrendum, eoque semper collimandum erit, ut inter omnia Monasteria nostra conformitas cum supradictis Congregationibus, tam in celebratione Generalis Capituli, quam in electione Praesidis, Vistatorum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, quae spirituales, & temporalem totius Congregationis nostrae Bavaricae, & singulorum Monasteriorum directionem concernunt, conformatione omni meliori modo introducatur.

Unde DD. Vistatorum cura specialiter committitur, ut statim in prima vistatione diligentissime inquirant, ubi, & in quibus discrepantia, & difformitas usu, vel abusu introducta sit: simulque rationes, & causas disparitatis, aut relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoscant ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales ad pariformem, quae in dictis aliis praefatarum Congregationum Monasteriis laudabiliter viget, disciplinam disponant. Quod si vero obstacula, seu causa contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibique communi consilio statuendum erit, quod consideratis considerandis practicabile iudicabitur, habito, ut praedictum est, respectu tum ad Sanctam Regulam, tum ad dictarum Congregationum statuta, a quibus temere sine certa, & iusta causa non declinabitur.

Ad harum Constitutionum observantiam tenentur omnes, & singuli Abbates, & Religiosi Monasteriorum omnium in Brevi Apostolico Ereptionis sub Datum Romae die 26. Augusti 1684. expressorum, necnon aliorum de dominio dumtaxat Serenissimi Electoris uriniusque Bavariae Ducis &c. quorum Abbates pro facta sibi a Sancta Apostolica Sede facultate, nostrae Congregationi, vel jam acceperunt, vel in posterum accedent.

Si quid porro cum tempore mutandum, innovandum, vel minuendum, aut alias addendum censetur, poterit id fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, ut quae taliter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non habeant, quin a Capitulo sequenti fuerint confirmata, & quatenus his Constitutionibus contraria fuerint, a Sancta Sede Apostolica approbentur.

Quod si quis Abbas, vel Monachus ex praefatis Monasteriis sic in Congregationem unitis, vel unientis dixerit, se ad has Constitutiones non teneri, vel quod ei pro libitu liceat a Congregatione discedere, & exemptioni a Sancta Sede Apostolica ad formam Helveticae Congregationi concessae renuntiare, a Regularibus Superioribus suis tanquam Apostata puniatur.

Preces Praesidis, & Abbatum.

Nobis propterea Caeselinus Abbas Praeses, alique Abbates Exponentes praedicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsos Exponentes specialis favore gratiae prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat, consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, &

Praelatorum, qui rem mature pluries discussurunt, consilio, omnes, & singulas Constitutiones praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 1. Decernentes easdem praesentes literas, & Constitutiones praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinibus, & Monasteriorum praefatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubicumque locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatorum die VI. Febr. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc. & Reg. circa electiones Abbatum Congregationis Bavaricae Ord. S. Benedicti.

Horum Monachorum Constitutiones extant Const. ed. 1686., Feb. 6. P. 10. Privilegia vero Inn. XII. Const. ed. 1691., Aug. 11., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Caesolini Abbatis Monasterii Sancti Ermanni, Ratisbonen. Praesidis, & caeterorum Abbatum Monasteriorum Congregationis Bavaricae Ordinis Sancti Benedicti sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum a Nobis erectae, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, exposito, quod cum in Constitutionibus dictae Congregationis Bavaricae a Congregatione nonnullorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, & Romanae Curiae Praelatorum, desuper a Nobis specialiter deputata, jam correctis, & approbatis, non satis dispona-

Confirmatio
relatarum
Constitutio-
num.

Clausula.

CXLVIII.

Dat. 9. Febr.
1686. An. 10.

Proponuntur
quaedam du-
bia Congreg.
Episc. & Reg.
circa electio-
nem Abbatum.

tur

Dubium primum.

Dubium secundum.

Tertium.

Quartum.

Quintum.

Decretum Congregationis, quo decernitur rem committendam particulari Congregationi, interim vero servandam antiquam formam.

Preces Praefidis, & Abbatum.

Confirmatio relati Decreti.

tur de electionibus Abbatum, qui in Bavaria, quemadmodum in reliqua Germania, perpetui sunt; unus vero ex dictis Abbatibus, nempe dilectus filius Abbas Monasterii Oberaltzacenensis jam graviter, & cum vite periculo aegrotare dicitur, cupiebant propterea dicti Exponentes, per dictam Congregationem Cardinalium decerni, & declarari. Primo an in electionibus, deinceps faciendis, intervenire debeat, nec ne Praefes pro tempore existens dictae Congregationis Bavaricae, loco Episcopi Dioecesis, vel Commissarii Episcopalis, qui ejusmodi electionibus praesidebat, quando Monasteria praedicta, quae per Nostras super erectione dictae Congregationis Bavaricae, in simili forma Brevis, expeditas Litteras, ab ordinaria Jurisdictione, exempta sunt, ordinaria Jurisdictioni hujusmodi adhuc subjaceant, & quatenus Praesidem ipsum, aut unum ex Abbatibus, qui eo tempore Visitationisungebatur officio, ab humanis decedere contingat, quomodo eo casu procedendum sit. Secundo, si Praefes propter legitimum impedimentum, electioni interesse nequeat, an ei liceat eo mittere unum, vel plures a se deputatos, qui ejus loco praesideant. Tertio utrum praeter Praesidem, vel ab eo deputatum ambo Visitatores pro tempore existentes, vel eorum alter electionibus hujusmodi etiam interesse habeant. Quarto, an dies futurae electionis a dicto Praefide, vel a Priore Monasterii vacantis denominari debeat, & quatenus statuatur Praesidem, & Visitatores praefatos electionibus hujusmodi interesse debere, utrum eis competiturum sit votum, sive suffragium una cum Capitalibus Constitutionibus, an vero simplicem residentiam, pro mera directione exercere debeant. Quinto an quoad reliqua omnia in electionibus praefatis servari debeat forma haecenus usitata, quam supra dicta Cardinalium Congregatione exhiberi curarunt, an vero, in ea aliquid pro arbitrio, & prudentia ipsius Congregationis mutandum sit. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, referente Eminentissimo Carpineo, censuit, superscriptum negotium remittendum esse ad Congregationem particularem per S. D. N. specialiter deputatam. Interim vero si casus vacationis evenerit, praesidendum esse electionibus, sine praedictio Jurium partium ab Abbate Sancti Ermanni, nomine Sanctae Sedis. In iisdem autem electionibus, servandam in reliquis esse formam, & modum, qui servabatur ante unionem praedictorum Monasteriorum in Congregationem. Romae prima Februarii 1686. G. Cardinalis Carpineus - Loco * Sigilli - B. Panciatici Secretarius.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte Caesitini Praefidis, ceterorumque Abbatum praefatorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicae Nostrae Confirmationis patrocinio, plurimum communiter desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a Jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, suspensionibus, eorum nomine, Nobis, super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum praesentem, auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem praesentes Litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictorum Monasteriorum, aliisque quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Febr. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Declaratur irrita, & nulla alienatio Feudi status Masserani sine licentia S. Sedis Apostolicae facta Duci Sabaudiae.

Const. ed. 1677., Apr. 12. P. 1. committitur Episcopo Alexandrino Causa inter Principem, & ejus subditos. Innoc. XII. vero Const. ed. 1700., Jul. 30., P. 9. declaravit quoddam Indultum Duci Sabaudiae a Nicolao V. concessum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM (sicut accepimus) dilectus filius nobilis vir Carolus Bessius Ferrerius Fliscus Princeps Terras, & Castra Masserani, & Crepacorii, & Quirini, Flechia & Rissi d. Dioecesis, seu eorum aliquod, vel aliqua, quae in Feudum una cum eorum respective territoriis, Districtibus, Villis, Vassallis, hominibus, incolis, & habitatoribus, fortalitiis, franchitiis, & homagiis, aliisque juribus, & pertinentiis, nec non omnimoda alia, bassa, civili, & criminali Jurisdictione, mero, & mixto imperio, gladiique, & necis potestate, ac titulis, & insigniis, aliisque honoribus, & oneribus, salariis, & regalibus solitis, & consuetis, immediate a Nobis, & hac sancta Sede, ac Camera Nostra Apostolica sub certis censibus, sive recognitionibus obtinebat, & recognoscebat, dilecto filio nobili Viro Victorio Amadeo Sabaudiae Duci, & Pedemontii Principi, absque nostra, & dictae Sedis licentia, beneplacito, vel consensu (quamvis illis forsan reservatis) vendiderit, seu alio quocumque titulo, vel modo ad favorem ejusdem Victorii Amadei Ducis, aut cujuscumque alius Personae, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignae, alienaverit, & forsan ad traditionem possessionis, seu quasi possessionis Terrarum, & Castrorum, aliorumque venditorum, seu alienatorum praefatorum, aliosque actus devenerit, & alias prout in Instrumento, seu Instrumentis, aliisque scripturis publicis, vel privatis desuper forsan confectis, quorum omnium, & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, aliave quaecumque,

CXLIX.

Dat. 26. Febr. An. 10.

Refertur alienatio feudi Status Masserani, a Principe Carolo Bessio facta Amadeo Duci Sabaudiae.